

LT

LT

LT

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 23.2.2009
KOM(2009) 82 galutinis

**KOMISIJOS KOMUNIKATAS
EUROPOS PARLAMENTUI, TARYBAI, EUROPOS EKONOMIKOS IR
SOCIALINIŲ REIKALŲ KOMITETUI IR REGIONŲ KOMITETUI**

Bendrijos stichinių ir žmogaus sukeltų nelaimių prevencija

{SEC(2009)202}
{SEC(2009)203}

TURINYS

1.	Įvadas	3
2.	Bendrijos stichinių ir žmogaus sukeltų nelaimių prevencijos reikalingumas	4
3.	Pagrindiniai Bendrijos prevencijos strategijos elementai	4
3.1.	Sąlygų kūrimas žiniomis grindžiamos nelaimių prevencijos politikos vystymui visuose valdymo lygmenyse	4
3.1.1.	Informacijos apie nelaimes aprašo rengimas	4
3.1.2.	Dalijimasis gerąja patirtimi	5
3.1.3.	Gairių, skirtų pavojaus ir (arba) rizikos zonų žemėlapių sudarymui, rengimas.....	5
3.1.4.	Tiriamosios veiklos skatinimas	5
3.2.	Ryšių tarp nelaimių valdymo cikle veikiančių tarnybų ir įvairių politikos sričių kūrimas.....	6
3.2.1.	„Įgytos patirties“ pritaikymas nelaimių prevencijai.....	6
3.2.2.	Nelaimių prevencijos srities mokymai ir informavimas	6
3.2.3.	Tarnybų tarpusavio ryšių gerinimas.....	6
3.2.4.	Išankstinio įspėjimo priemonių stiprinimas	7
3.3.	Nelaimių prevencijos gerinimas turimomis priemonėmis	7
3.3.1.	Efektyvesnis Bendrijos finansavimo skirstymas.....	7
3.3.2.	Atsižvelgimas į nelaimių prevenciją galiojančiuose Bendrijos teisės aktuose	7
4.	Tarptautinio prevencijos srities bendradarbiavimo stiprinimas	8
5.	Išvados ir perspektyvos	8

KOMISIJOS KOMUNIKATAS
EUROPOS PARLAMENTUI, TARYBAI, EUROPOS EKONOMIKOS IR
SOCIALINIŲ REIKALŲ KOMITETUI IR REGIONŲ KOMITETUI

Bendrijos stichinių ir žmogaus sukeltų nelaimių prevencija

1. ĮVADAS

1990 m.–2007 m. Europos Sąjungoje labai išaugo stichinių, o ypač žmogaus sukeltų nelaimių skaičius ir intensyvumas. Manoma, kad dėl klimato kaitos dažnėjant ir stiprėjant ekstremaliems meteorologiniams reiškiniams, tokiems kaip karščio bangos, audros ir liūtys, neteksime dar daugiau gyvybių, toliau nyks ekonominė ir socialinė infrastruktūra, degraduos jau ir taip silpnos ekosistemos¹.

JT ir kitų tarptautinių organizacijų atlikti tyrimai parodė, kad pažeidžiamumas nelaimėms didėja, ir jį iš dalies lemia intensyvėjantis žemės naudojimas, pramonės vystymasis, miestų plėtra ir infrastruktūrų statyba².

Bendrija jau yra parengusi priemonių rinkinį, kuriuo atsiliepia į skirtingus pasirengimo nelaimėms, reagavimo ir atstatymo poreikius. Taip pat yra paruošta daug konkrečių sektoriams skirtų iniciatyvų, kuriose numatomi potvynių³, technologinių⁴ ir naftos išsiliejimo⁵ nelaimių prevencijos aspektai. Tačiau Bendrijos lygiu nėra parengtos nelaimių prevencijos strategijos.

Šiuo komunikatu siekiama nustatyti priemones, kurios galėtų būti įtrauktos į Bendrijos stichinių ir žmogaus sukeltų nelaimių prevencijos strategiją, remiantis jau turimomis priemonėmis ir jas sujungiant. Prevencija suprantama kaip i) kelio nelaimėms užkirtimas prieš joms įvykstant, kai tai yra įmanoma, ir, ii) kai jos yra neišvengiamos, nelaimių poveikį sumažinantys veiksmai.

Šiuo komunikatu Komisija vykdo savo įsipareigojimą parengti nelaimių prevencijos srities pasiūlymus⁶ ir atsiliepia į Europos Parlamento⁷ ir Tarybos⁸ raginimus Bendrijos lygmeniu imtis aktyvesnių nelaimių prevencijos ir jų poveikio švelninimo veiksmų. Juo prisidedama prie Hiogo 2005–2015⁹ m. veiksmų programos įgyvendinimo, ir jis sudaro vidaus ir išorės veiksmų paketo dalį¹⁰. Šiame komunikate neaptariamos sudėtingos konfliktinės kritiškos situacijos ar teroro aktai.

¹ Pranešimas iš CRED (Stichinių nelaimių epidemiologijos tyrimų centro) duomenų bazės.

² ISDR, Pasaulinių tendencijų ataskaita, 2007 m.

³ Direktyva 2007/60/EB dėl potvynių rizikos įvertinimo ir valdymo.

⁴ Tarybos direktyva 96/82/EB dėl didelių, su pavojingomis medžiagomis susijusių avarijų pavojaus kontrolės (Seveso direktyva).

⁵ Pavyzdžiui, Reglamentas Nr. 1726/2003, kuriuo draudžiamas viengubo korpuso tanklaivių naudojimas Europos uostuose ir Reglamentas Nr. 2038/2006 dėl daugiamečio Europos jūrų saugumo agentūros veiksmų reaguojant į laivų keliamą taršą finansavimo.

⁶ COM (2008) 130.

⁷ 2008 m. birželio 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES pajėgumo reaguoti į nelaimės didinimo, 2007 m. lapkričio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl žemės drebėjimų poveikio regionams.

⁸ 2008 m. birželio 16 d. Tarybos išvados.

⁹ Priimta Pasaulinėje nelaimių mažinimui skirtoje konferencijoje.

¹⁰ Nelaimių rizikos mažinimo besivystančiose šalyse ES paramos strategija (COM (2009)84).

2. BENDRIJOS STICHINIŲ IR ŽMOGAUS SUKELTŲ NELAIMIŲ PREVENCIJOS REIKALINGUMAS

Nelaimių prevenciją reikia svarstyti Europos lygmeniu dėl daugelio priežasčių. Akivaizdu, kad nelaimės nepaiso valstybių sienų ir gali įgauti tarptautinį mastą (taip įvyko 2002 m. potvynių ir 2007 m. miškų gaisrų atveju). Nelaimės gali neigiamai paveikti tokias dabartinės Bendrijos politikos sritis, kaip žemės ūkis ir infrastruktūros. Dėl nelaimių patirti ekonominiai nuostoliai¹¹ gali turėti neigiamos įtakos ES regionų ekonomikos augimui ir konkurencingumui (taigi, ir visai ES). Galiausiai, Bendrijai dažnai tenka finansuoti nelaimių padarinių likvidavimą.

Valstybės narės vykdo nelaimių prevencijos politiką, nors jos intensyvumas kiekvienoje šalyje yra skirtingas. Veikla Bendrijos lygmeniu turėtų būti papildomi valstybių narių veiksmai ir ji visų pirma turėtų būti vykdoma tose srityse, kuriose bendra strategija būtų veiksmingesnė nei atskirų valstybių strategijos. Nelaimių poveikį ES viduje bus siekiama sumažinti:

- vystant žiniomis paremtą nelaimių prevencijos politiką visuose valdymo lygmenyse;
- kuriant ryšį tarp nelaimių valdymo cikle veikiančių atitinkamų tarnybų ir politikos sričių;
- gerinant esamų politinių nelaimių prevencijos priemonių efektyvumą.

Bendrijos nelaimių prevencijos strategija turi būti aiškiai grindžiama jau naudojamomis ES lygmens priemonėmis: konkretiems sektoriams skirtais teisės aktais arba galimybėmis panaudoti Bendrijos lėšas prevencinių veiksmų vykdymui¹².

3. PAGRINDINIAI BENDRIJOS PREVENCIJOS STRATEGIJOS ELEMENTAI

3.1. Sąlygų kūrimas žiniomis grindžiamos nelaimių prevencijos politikos vystymui visuose valdymo lygmenyse

Norint kurti veiksmingą nelaimių prevencijos politiką, būtina išsiginčinti į pačias nelaimes.

3.1.1. Informacijos apie nelaimes aprašo rengimas

Šiuo metu turima nepakankamai duomenų apie nelaimes ir trūksta lyginamosios informacijos: šie duomenys pateikiami remiantis tik keliais kriterijais, tokiais kaip aukų skaičius, žalos dydis ir įvykių per tam tikrą laiką skaičius. Duomenys apie fizinį ir ekonominį nelaimių poveikį, geriausiu atveju, lieka orientaciniai.

Komisija parengs išsamų turimą, su nelaimėmis susijusių informacijos šaltinių aprašą. Taip bus galima nustatyti lyginamumo problemas ir informacijos spragas. Juo remiantis taip pat bus galima įvertinti, kokie dalijimosi informacija būdai ES viduje būtų geresni.

Informacija apie nelaimių poveikį ekonomikai yra ypač svarbi, nes ji gali padėti politikos kūrėjams tinkamai įvertinti įvairių nelaimių prevencijos priemonių sąnaudas ir naudą. Komisija sudarys suinteresuotųjų šalių grupę, kuri peržiūrės turimą informaciją. Remdamasi jų vertinimu, Komisija pasirūpins, kad būtų užpildytos nustatytos žinių spragos.

¹¹ Paskaičiuota, kad nelaimės Europos ekonomikai kasmet kainuoja 15 mlrd. EUR. (ABI (2005) ir *Munich Re* (2008)).

¹² Tarp kitų, tai būtų Europos žemės ūkio fondas kaimo plėtrai, Civilinės saugos finansinė priemonė, LIFE+, IRT politikos rėmimo programa ir Mokslinių tyrimų bendroji programa. Be to, pagal 2007–2013 m. sanglaudos politikos įgyvendinimo nuostatus, „rizikos prevencijos“ priemonių finansavimui tiesiogiai skiriama 5,8 mlrd. EUR.

3.1.2. *Dalijimasis gerąja patirtimi*

Komisija pradės pildyti gerosios patirties pavyzdžių aprašą ir skatins suinteresuotąsias šalis keistis informacija. Bus vykdomi tyrimai ir bendradarbiavimo projektai, į kuriuos bus įtrauktos valstybės narės ir kiti suinteresuotieji subjektai.

Remiantis esamų prevencijos teisės aktų įgyvendinimo patirtimi, bus galima įvertinti, ar šiuo metu konkrečiuose sektoriuose taikomi metodai gali būti naudojami plačiau. Pavyzdžiui, Potvynių direktyvoje yra numatytos grėsmės žemėlapių ir rizikos žemėlapių sudarymo bei rizikos valdymo procedūros, o į Seveso direktyvą įtrauktos nuostatos dėl žemėtvarkos, saugos ataskaitų ir avarinių planų. Gali būti, kad šie metodai būtų naudingi kitų nelaimių prevencinėje veikloje.

3.1.3. *Gairių, skirtų pavojaus ir (arba) rizikos zonų žemėlapių sudarymui, rengimas*

Pavojaus zonų žemėlapiai sudaromi, norint nustatyti ypatingos rizikos zonas. Juose pateikiama svarbiausia informacija visuomenei, ir jie yra svarbūs planavimo tarnyboms.

Šiuo metu valstybės narės rengia keletą iniciatyvų, susijusių su pavojų ir rizikos zonų žemėlapių sudarymu. Dėl metodologinių būdų įvairovės informaciją sunku palyginti ir konsoliduoti Europos lygmeniu. Dėl šios priežasties nežinome tikrosios padėties apie ES esančią įvairių rūšių riziką. Geresnė lyginamoji informacija apie ES gresiančius pavojus ir (arba) riziką būtų naudinga politikos kūrėjams ir verslo subjektams (pvz., infrastruktūrų kūrėjams, draudimo sektoriui).

Komisija tirs šiuo metu valstybėse narėse naudojamus pavojų ir rizikos zonų žemėlapių sudarymo metodus. Šio tyrimo pagrindu bus parengtos Bendrijos pavojų ir rizikos zonų žemėlapių sudarymo gairės, paremtos jau turimomis Bendrijos iniciatyvomis¹³. Ypatingas dėmesys turėtų būti skirtas nelaimėms, galinčioms turėti tarpvalstybinį poveikį (pvz., potvyniams ar atsitiktiniam cheminių, radioaktyvių ir branduolinių medžiagų išleidimui), ypatingiems atvejams (uraganams), didelio masto katastrofoms (žemės drebėjimams) ir nelaimėms, kurių pasekmių likvidavimo sąnaudos, lyginant su prevencijos priemonių sąnaudomis, atrodytų neproporcingos. Taip pat bus nagrinėjama galimybė parengti specialią miškų gaisrams skirtą iniciatyvą.

3.1.4. *Tiriamosios veiklos skatinimas*

Mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros septintojoje bendrojoje programoje (2007–2013 m.)¹⁴ keletas temų yra skirtos stichiniams ir žmogaus sukeltiems pavojams. Įgyvendindama šią programą, Komisija:

- pagerins šios srities Bendrijos finansuojamos tiramosios veiklos koordinavimą, ypatingą dėmesį skirdama išskirtinio prioriteto klausimams, tokiems kaip klimato kaitos padariniai;
- investuos į išankstinio išpėjimo sistemų tobulinimo ir informacijos ir stebėsenos sistemų sąveikos tiriamąją veiklą;
- tęs Jungtinio tyrimų centro tiriamąją veiklą, susijusią su nelaimių valdymo ciklu;
- sudarys sąlygas prevencijos srityje veikiančioms tarnyboms lengvai ir sistemingai naudotis tyrimų rezultatais ir patobulins duomenų bazę, skirtą specialių žinių turintiems ekspertams.

¹³ Kaip, pavyzdžiui, GMES (Pasaulinės aplinkos ir saugumo stebėsenos sistemos) iniciatyva.

¹⁴ Aplinkosauga, Infrastruktūros, Erdvė ir (arba) *Copernicus*, Saugumas ir Informacinės ir ryšių technologijos.

3.2. Ryšių tarp nelaimių valdymo cikle veikiančių tarnybų ir įvairių politikos sričių kūrimas

Didelė dalis Bendrijos ir valstybių narių politikos sričių gali būti valdomos orientuojantis į nelaimių valdymo ciklo – prevencijos, pasiruošimo, reagavimo ir atstatymo – stiprinimą. Dėl to reikia kurti ryšius tarp tarnybų, rengiančių ir įgyvendinančių priemones, kurios gali turėti didelę reikšmę nelaimių prevencijai. Komisija imsis skatinti gerosios patirties taikymą ES.

3.2.1. „Įgytos patirties“ pritaikymas nelaimių prevencijai

Remdamasi pagal Bendrijos civilinės saugos mechanizmą įvykdytų intervencijų patirtimi, Komisija sukūrė „įgytos patirties“ programą. Vertinant tiesioginio reagavimo į nelaimes atvejus nustatoma, kas turėtų būti tobulinama. Komisija ketina išplėsti „įgytos patirties“ programą ir ieškoti būdų pagerinti nelaimių prevenciją.

3.2.2. Nelaimių prevencijos srities mokymai ir informavimas

Komisija rengia pasiūlymus, skirtus Bendrijos lygmens nelaimių valdymo mokymams skatinti. Į šiuos pasiūlymus Komisija įtrauks prevencijos aspektą ir parengs specialius kursus prevencijos tema, kuriuos įtrauks į Bendrijos civilinės saugos mokymo programą.

Prie nelaimių prevencijos stiprinimo gali prisidėti ir plačiosios visuomenės sąmoningumo ugdymas: pavyzdžiui, piliečiai turi žinoti, kaip elgis žemės drebėjimo atveju. Ateityje skelbdama Civilinės saugos finansinėje priemonėje numatytą bendradarbiavimo projektų konkursus Komisija pasinaudos galimybe paremti visuomenės sąmoningumą ir švietimą skatinančius projektus, tokius, kaip, pavyzdžiui, gerosios patirties skatinimą ir programų mokykloms ruošimą.

3.2.3. Tarnybų tarpusavio ryšių gerinimas

Kai kurių valstybių narių patirtis rodo, kad yra naudinga kurti suderintus krizių valdymo mechanizmus, kuriuose dalyvautų įvairios viešojo ir privačiojo sektorių suinteresuotosios šalys.

Komisija skatina valstybes nares įgyvendinti tokias iniciatyvas. Jose turi būti numatyta i) ryšių tarp nelaimių prevencijos srityje veikiančių tarnybų kūrimas (pvz., žemėtvarkos specialistai turi bendrauti su pavojų ir rizikos zonų žemėlapius rengiančiomis agentūromis) ir ii) ryšių tarp skirtinguose nelaimių valdymo etapuose veikiančių tarnybų kūrimas, (pvz., miškų at sodinimo projektai turi palengvinti reagavimo į kritiškas situacijas tarnybų darbą).

Europos tinklas, kurį sudaro visų valstybių narių atitinkamų nacionalinių tarnybų atstovai, galėtų tapti naudingu gerosios patirties rekomendacijų rengimo forumu. Komisija ketina sukurti tokį tinklą, kuris apimtų tarnybas, atsakingas už žemėtvarką, pavojų ir rizikos zonų žemėlapių sudarymą, aplinkosaugą bei pasiruošimą kritiškomis situacijoms ir reagavimą į jas. Keitimasis informacija tinklo viduje vyktų naudojant internetinę priemonę.

Šis tinklas padės formuoti darbo grupes, kurios rengtų rekomendacijas dėl politikos koordinavimo priemonių naudojimo Bendrijos, nacionaliniu ir regionų lygmeniu. Svarbiausi tinklo prioritetai bus skirti:

- nelaimių valdymo cikle veikiančių atitinkamų tarnybų ir politikos sričių susiejimo geriausiai patirčiai nustatyti;
- tarnybų, dirbančių ES miškų ir kitų laukinės augmenijos gaisrų prevencijos srityje, ir atitinkamų politikos sričių sąsajoms sukurti.

3.2.4. Išankstinio įspėjimo priemonių stiprinimas

Piliečių ir politikos kūrėjų gebėjimas sušvelninti nelaimių poveikį didele dalimi priklauso nuo patikimų išankstinio įspėjimo priemonių prieinamumo. Komisija stiprins ryšį tarp išankstinio įspėjimo sistemų:

- stiprindama bendradarbiavimą su Europos meteorologijos tarnybų tinklu, į išankstinio įspėjimo sistemas įtraukdama įspėjimus apie trumpalaikius potvynius (tarp jų, pakrančių potvynius);
- trumpindama laiką, per kurį išsiunčiamas įspėjimas turimomis išankstinio įspėjimo sistemomis;
- į Pasaulinę įspėjimo apie nelaimes ir koordinavimo sistemą (GDACS) įtraukdama Europos miškų gaisrų informacijos sistemą (EFFIS) ir Europos įspėjimų apie potvynius sistemą (EFAS);
- toliau bendradarbiaudama su Viduržemio jūros pietinės pakrantės šalimis, siekdama taip pagerinti turimas išankstinio įspėjimo sistemas, kad informacija joms būtų teikiama realiu laiku;
- kartu su valstybėmis narėmis informuodama visuomenę apie Europos pagalbos telefono numerį 112.

3.3. Nelaimių prevencijos gerinimas turimomis priemonėmis

Bendrija naudoja keletą finansinių ir teisinių priemonių, kuriomis remia valstybių narių prevencijos srities veiksmus. Komisija užtikrins, kad įvairiose politikos srityse ir programose (tokiose, kaip žemės ūkio ar kaimo plėtros politika), į prevencijos klausimus būtų atsižvelgiama nuosekliau ir efektyviau.

3.3.1. Efektyvesnis Bendrijos finansavimo skirstymas

Investavimas į nelaimių prevenciją turi būti laikomas protingo investavimo pavydžiu, kadangi prevencinių priemonių išlaidos paprastai būna daug kartų mažesnės nei atstatymo po nelaimių išlaidos. Siekdama padidinti nelaimių prevencijai skirtą Bendrijos finansavimo efektyvumą, Komisija, glaudžiai bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis:

- 2009 m. sudarys Bendrijos turimų priemonių, kuriomis galėtų būti remiama nelaimių prevencinė veikla, sąrašą. Šio darbo tikslas – įvertinti, kokių mastu šios priemonės naudojamos, ir nustatyti jų taikymo trūkumus;
- parengs prevencinių priemonių, kurioms įgyvendinti valstybės narės galėtų prašyti ES finansavimo, katalogą (pavyzdžiui, įtrauks priemones, kuriose bus numatyta į miškų atsodinimo ir (arba) apželdinimo miškais projektus įtraukti prevencinę veiklą).

Tuo remiantis, valstybės narės turės įvertinti, kokios yra jų galimybės geriau integruoti nelaimių prevencijos veiksmus į nacionalines veiklos programas, kurias finansuoja ES. Nustačius konkrečius poreikius, Komisija paremtų nacionalinių veiklos programų tobulinimą.

Reguliari ES finansinių priemonių peržiūra ir vėlesnės finansinės perspektyvos suteiks papildomų galimybių numatyti pavojaus prevencijos veiksmų finansavimą iš ES fondų.

3.3.2. Atsižvelgimas į nelaimių prevenciją galiojančiuose Bendrijos teisės aktuose

Į prevencijos klausimus turi būti atsižvelgta, atliekant planuotą kai kurių ES teisės aktų peržiūrą. Tarp jų yra šie:

- Tarybos direktyva 85/337/EEB¹⁵ dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo (PAV direktyva), su pakeitimais, padarytais direktyvomis 97/11/EB¹⁶ ir 2003/35/EB¹⁷. Būtų galima patikrinti, ar vertinant atskirų projektų poveikį aplinkai yra skiriamas pakankamas dėmesys, kokį tiesioginį ir netiesioginį poveikį šie projektai turi nelaimių pavojaus prevencijai.
- Seveso direktyva 1996/82/EB, kurioje pateikiamos svarbios nuorodos į žemėtvarkos ir teritorinio planavimo sritis.

Siekdama sušvelninti žemės drebėjimų poveikį, Komisija skatins valstybės nares į jų nacionalinius planavimo teisės aktus visiškai integruoti bendrus pastatų ir inžinerinių darbų Europos projektavimo kodus (t. y. „Eurokodas 8“). Ta proga valstybės narės kviečiamos pasinaudoti visomis galimybėmis, numatytomis viešųjų pirkimų direktyvose¹⁸.

4. TARPTAUTINIO PREVENCIJOS SRITIES BENDRADARBIAVIMO STIPRINIMAS

Komisija akcentuos nelaimių prevencijos klausimą būsimose bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis iniciatyvose, ypač:

- su šalimis kandidatėmis ir potencialiomis šalimis kandidatėmis, joms dalyvaujant (arba bendradarbiaujant) Bendrijos mechanizme ir įgyvendinant Nelaimių pavojaus mažinimo iniciatyvą;
- Europos kaimynystės politikos srityje¹⁹, suteikdama daugiau svorio galiojančių susitarimų nelaimių prevencijos skyriui;
- pasitelkusi Prevencijos, pasiruošimo ir reagavimo į stichines ir žmogaus sukeltas nelaimes programą²⁰, numatytą Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių partnerystės susitarime;
- su Europos kaimynystės politikos Rytų partneriais stichinių ir žmogaus sukeltų nelaimių prevencijos srityje.

Komisija koordinuos savo veiksmus, atsižvelgdama į JT Tarptautinę nelaimių pavojaus mažinimo strategiją (ISDR) ir užtikrins jos glaudžias sąsajas su ES nelaimių pavojaus mažinimo strategija besivystančiose šalyse.

5. IŠVADOS IR PERSPEKTYVOS

Šiame komunikate išdėstoma bendra Europos nelaimių prevencijos strategija. Jame įvardijamos veiklos sritys ir numatomos konkrečios priemonės, kurios padėtų artimiausiu metu pagerinti nelaimių prevenciją. Įgyvendinant šias priemones, bus atsižvelgta į ankstesnius Bendrijos veiksmus ir taip bus sudarytos būtinos sąlygos šiuos veiksmus įtraukti į nuoseklią ir veiksmingą Bendrijos sistemą.

¹⁵ OL L 175, 1985 7 5.

¹⁶ OL L 73, 1997 3 14.

¹⁷ OL L 156, 2003 6 25.

¹⁸ Direktyvose 2004/17/EB ir 2004/18/EB (OL L 134, 2004 4 30) nustatoma, kad techninės specifikacijos turi būti parengtos pagal nacionalines technines taisykles, atitinkančias taikomą Bendrijos teisę, arba remiantis Europos standartus perkeliančiais nacionaliniais standartais.

¹⁹ COM (2004) 373.

²⁰ Ministrų konferencijos „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga“ Baigiamoji deklaracija, Marselis, 2008 m. lapkričio 4 d.

Siekiant konsoliduoti Bendrijos stichinių ir žmogaus sukeltų nelaimių strategiją, Europos Parlamentas, Taryba, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas ir Regionų komitetas kviečiami teikti Komisijai savo nuomones.

Komisija toliau konsultuosis ir bendraus su viešojo ir privačiojo sektorių suinteresuotosiomis šalimis siekdama propaguoti šią strategiją ir, prireikus, pasiūlys ją toliau tobulinti.